

meget om, hvor vigtigt det er, at man har dem, når man taler om, at de ikke vil blive glemt i den debat, der er her, kan det for nogle af dem se mærkeligt ud, hvis man med den anden hånd sørger for at lægge hindringer for dem, så det ikke er så nemt at bo i landdistrikterne. Det sker f.eks., når man lægger afgifter på benzin, når man gør det sværere i det hele taget at være derude, bo derude. Så vil de opleve det sådan.

Men nuvel, jeg forstår, at den socialdemokratiske ordfører er indstillet på, at det i hvert fald er noget, man skal ind og kigge på.

Må jeg så ikke spørge den socialdemokratiske ordfører om en eneste ting her? Er den socialdemokratiske ordfører enig i, at man bør svare alle de høringsberettigede, der har været med i det her, med hensyn til de ønsker, de er fremkommet med, så de i hvert fald kan få at vide, om man agter at imødekomme de ønsker, de har, eller om man ikke gør?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nyudkomne rapporter har fortalt os, at det er 20 pct. dyrere at bo i landdistrikterne. Med den sidste røde afgiftspakke er det blevet endnu dyrere. Men jeg kan forstå på den socialdemokratiske ordfører, at han mener, det er en jævn fordeling af landsdelscentre, vi ser på Danmarkskortet.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge den socialdemokratiske ordfører, om han mener, at man har taget nogle af de høringsvar til indtægt i den den ny landsplanredegørelse, eller om det kun er et ren og skær alibi, man har fået.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg ved ikke, hvorvidt befolkningen adskiller sig fra den afgrænsede del af befolkningen, der sidder herinde, når det drejer sig om at tænke i helheder.

Jeg vil sige, at selvfølgelig er mange af de høringsvar, vi har modtaget fra det ganske land, centreret om netop deres problemer lokalt, og at mange af dem beskriver lokale forslag til udvikling.

Jeg mener ikke, at en redegørelse som sådan skal håndtere konkrete handlingsprogrammer ude i den enkelte kommune. Men selvfølgelig går jeg ud fra – og det er svar til både hr. Schmidt og hr. Jens Kirk – at der er skitteret for svarene fra kommuner, kommunesamarbejder, amter osv., og jeg tror da også, at man fra mini-

sterens side vil være meget imødekommende over for også at lade høringsvarene indgå i den videre bearbejdende debat omkring udmøntningen af redegørelsens enkelte punkter.

Med hensyn til, hvorvidt det er dyrere at bo på landet end i byerne, tror jeg nok, at hr. Jens Kirk måske har læst de tal dér, men sandheden er jo, som vi har hørt det beskrevet for ganske nylig, at fremgangen netop i landdistrikterne både beskæftigelsesmæssigt og indtjeningsmæssigt simpelt hen er røget i vejret i den grad, at man langt har overhalet bysamfundene. Så det er i høj grad et spørgsmål om at læse tallene rigtigt og forstå dem og ikke bare vise ond vilje. For det er sandheden: Der er rent faktisk foregået en kolossal udvikling i landdistrikterne.

Hvorvidt de nye tiltag på afgiftssiden vil danne et andet billede, må tiden jo så vise. Det indgår jo rent ud sagt ikke i denne debat.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg vil gerne takke miljø- og energiministeren for det svar, han har givet på forespørgslen.

Den var måske lidt tynd, men på den anden side må jeg også glæde mig over, at der ikke var anledning til de store, røde knopper, og det er i sig selv en fornøjelse, når vi snakker miljøpolitik.

Jeg husker forhistorien, da vi fik præsenteret på et sommerseminar, hvad projektet var. Her stod vi altså over for et skift i den måde, vi lavede miljøplanlægning på. Nu var det ikke længere de store femårsplaner eller tiårsplaner, som man kendte derovre i Østeuropa. Nej, man vidste godt, at det ikke rigtigt var muligheden. Man skulle i stedet for at lave detailplanlægning på en række områder, melde nogle retningslinjer ud, og i dette tilfælde skulle det kunne matche med noget europæisk planarbejde.

Det lød som sød musik i konservative øren, og resultatet er da heller ikke tvivligt. At vi så kan se, at der et par gange, hvor melodien ikke rigtig er fulgt, når man ser på, hvordan man har ændret planloven til at være en egentlig meget detaljeret planlægning, lader vi så ligge i denne omgang.

Gangen har jo ellers været den, at vi i foråret 1996 fik den første udgave. Den skal ministeren have megen ros for. Han sendte den til høring, og det syntes vi var et godt initiativ. Det bør vi gøre fremover.

Der kom så også nogle knubbede ord. Der var mange, der gjorde opmærksom på, at den del af befolkningen, som boede i landdistrikterne, ikke